

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului :</p> <p>Pe un an . . . . . 240 Lei Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei Pe un pătrar de an . . . . . 60 Lei Un număr . . . . . 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p style="text-align: center;">APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și înscrierile se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor :</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edițe etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	---	--

† Prea Sfințitul Episcop ROMAN CIOROGARIU

Vajnicul luptător cu figură de patriarh, Prea Sfințitul episcop Roman Ciorogariu a trecut la vecinicie Luni în 20 Ianuarie a. c. orele 12 și jumătate din noapte.

Pe cât i-a fost de agitată viața celor 83 de ani, pe atât sfârșitul i-a venit lin ca o mângâiere a Bunului Dumnezeu.

Viața răposatului e atât de complexă, atâtea dureri și suferințe numără, că păstorirea de un deceniu și jumătate ca episcop sunt o palidă recunoștință, inaugurată și ea cu mucenicia frângerii brațului binecuvântător...

Născut în Pecica-Aradului își face studiile în Oradea și Arad, pe cari le desăvârșește apoi în Bonn și Leipzig. În 1880, având 28 de ani, ocupă catedra de profesor al Institutului teologic din Arad. Zece ani mai târziu intră în monahism, iar în anul ce vine, 1901, este numit director al Institutului teologic și pedagogic din Arad. Școala cu vechi tradiții românești apucă pe mâni înflăcărare de apostol al culturii și naționalismului, răspândind 16 ani de zile fulgere de lumină în toiul luptelor pe viață și moarte ale unui neam.

Dela cele două tribune, catedra școlii prefăcută în tribună de luptător și „Tribuna”, gazeta din care trimitea în largul vieții românești ideile sale de redșteptare și îndemna la luptă, trece cu sporită autoritate ca vicar al Oradei la 1917.

Ca un stâlp vicarul dela Oradea ancora la sine nava românismului care devenia zi pe zi stăpânul de drept al acelor mărginașe plaiuri dela Vest. Rolul istoriciei bisericii ortodoxe, aproape bicentenare, dela Oradea în trăinicia ortodoxis-

mului român bihorean și arădân l-a avut desigur acest mag în profeticele vremuri dela 1917 la 1920!

Frumoasă, cununa recunoștinții ce i-o dă acum Țara și Biserica ei are și ea un ghimpe; nebunul atentat din Parlamentul României îi frânge un braț... dar, de-acumz lupta era asigurată, isbânda ei deplină!

Temperantul viu, inima pururea tânără gata să înfrunte cele mai mari pericole; o experiență și o cunoaștere minuțioasă a vieții, acestea erau capitalul sprintenului episcop caruia-i revenia greaua sarcină de a organiza și înzestra episcopia din cea mai espusă extremă a Patriei române. Dar bătrânul episcop, în ciuda puterilor trupesti dijmuite, are forța morală dublată; convingerea că lupta bună totdeauna isbânditoare este, și iață că într-o păstorire aproximativ scurtă, Oradea are aceleași instituțiuni de cari se bucură vechile episcopii din mitropolia ardeleană. Dintre profesorii școlii teologice organizate de Prea Sfințitul răposat a eșit actualul nostru Prea sfințit episcop Vasile, și tot de-acolo arădani și-au ales pe doritul lor păstor. Numai personalitatea marelui ierarh decedat a împus aceste bucurătoare stări, numai autoritatea lui a sămănat ordinea într'unul din odinioară cel mai agitat oraș care a fost Oradea.

Vrednic, incununat cu recunoștința unei țări la temelie căreia el a zidit cu neprețuit avânt, Prea Sfințitul Roman Ciorogariu s'a dus senin în fața Judecătorului a toate; conștiința îi spune că și-a făcut datoria.

Dumnezeu bunul să-l odihnească în pace!

Conversiunea și morala.

Conversiunea datoriilor agricole și urbane nu e o problemă cu care putem termina cu una cu două, devremece e sortită pe o durată de nu mai puțin de 17 ani.

La aplicarea legii, care reglementează conversiunea, le stă instanțelor judecătorești la dispoziție circulara explicativă a Ministrului de Justiție de sub Nr 69.317 din 22 Iunie 1934, având să conducă pe cel ce o consultă, prin labirintul paragrafilor acestei legi.

Dar în complexul de mare varietate al cazurilor se ivesc și de acelea, cărora judecătoria, chemată să facă dreptate, — în lipsă de dispoziție hotărâtă — nu le poate aplica legea în alt chip, decât ținând seamă de duhul, care a condus pe legiuitor, când a plâsmuit legea conversiunei.

La votarea acestei legi legiuitorul a fost condus de gândul de a scăpa pe debitorii de povara datoriilor, de atmosfera înăbușitoare a creditului, de care s'au folosit datorașii până peste punctul de saturație. Scopul legii a fost să producă o deștindere, pentru a evita urmările dezastruoase ale unei eventuale încordări pe teren social.

Așadar rostul conversiunei a fost să ușureze debitorilor sarcina datoriei irelevant, dacă operația conversiunei l-ar durea, sau poate chiar ar nimici pe creditor.

Spre deplină satisfacție a adversarilor capitalismului fie zis, că de astădată nu interesele creditorilor au fost menajate, ci dimpotrivă cele ale debitorilor.

Printre debitori aflăm debitori și serioși și ușuratici. Serioși, cari pe urma datoriilor contractate s'au ales cu un pământ, cu o casă, sau cu o altă investiție producătoare de venit. Ușuratici, cari au făcut datorii cu duiumul, ca să se desfăteze, să cheltuiască pe pielea altora.

Mare pacoste e, că legea nu face deosebire între aceste două categorii de datorași, fiind cu puține excepțiuni o lege socială generală, mai ales pentru țărani, pe care i-a înglobat în beneficiile conversiunei aproape fără deosebire de căciulă.

Și faptul acesta trebuie deosebit accentuat, pentru că cunoaștem cazuri în ce privește aplicarea legii, cari se izbesc de principiile moralei comune.

În aceste cazuri legiuitorul a eschis morala din cuprinsul legii conversiunei, ca pe un factor, despre care a crezut că acolo n'are ce să caute.

Urmarea e, că forurile judecătorești în cazuri de litigiu sunt forțate să țină cont de duhul legii, dacă nu află printre dispozițiunile

ei toarta potrivită, ca să poată judeca cazul și în consecință judecătorul e silit uneori să judece împotriva principiilor morale.

De aceea ne surprind întrebarea tăioasă a profesorului universitar Eug. Herovanu, pe care o cetirăm mai deunăzi, dupăcum urmează: „De ce se mai cere judecătorului să aibă, atât în viața privată, cât și în cea publică o conduită morală, când i se lasă puterea de a da hotărâri contrarii echității, adică moralei?”

Această întrebare o pune distinsul profesor cu prilejul stabilirii jurisprudenței de Înalta Curte de Casație, că „infractorii amnestiați profită de beneficiul conversiunei la olaltă cu toate categoriile de debitori determinate de lege; cu alte cuvinte, că ei pot opune victimelor lor atât reducerea cifrei despăgubirilor datorite, cât și lunga eșalonare a plății acelor despăgubiri”.

Ziserăm mai sus, că legea conversiunei e așa croită, că n'are d'a face cu morala.

Dacă privim în jurul nostru cu atențiunea cuvenită și ne gândim asupra celor ce se întâmplă și se publică zilnic prin gazete, trebuie să ajungem la convingerea, că mentalitatea depusă în cadrele legii conversiunei corespunde moralei speciale și felului de a fi al timpului de astăzi, căci ce e nota caracteristică a timpului nostru?

Ca unul să se înfrupte pe nesimțite din sudoarea celuilalt, sau mai pe românește zis, ca cel șiret să trăiască de pe spinarea celui prost.

Legea conversiunei a realizat de minune această mentalitate modernă.

Ce-i pasă legii conversiunei de cel cinstit, care prin cruda sa agoniseală și-a creiat o platformă solidă de existență. Lucrul de căpetenie e, ca debitorul fie el de cea mai ordinară specie, să fie salvat, — încolo potopul.

Englezii, ca oameni practici, nu s'au putut îndestul mira, că prin legea conversiunei s'a creiat la noi în țară în mod artificial o seamă de debitori, declarați insolvenți, cari aveau avere suficientă, din care să-și plătească datoriile.

Și într'adevăr cunoaștem cazuri tipice, în cari cazuri legea conversiunei a servit de trambulină de salvare pentru debitori de grele milioane în detrimentul micilor gospodari, cari pentru timp de bătrânețe își pusese ceva la o parte, ca să nu fie avizați la milă.

Judecând obiectiv legea conversiunei datoriilor, oricât de sociale ar fi dispozițiunile ei, totuși este și rămâne o lege certată cu morala comună.

Lipsa de morală a acestei legi a provocat în mod simțitor o altă lipsă mare, lipsa de credit, a aceluși credit după care ahtiază astăzi atâta lume.

AUREL MOACA.

REVIZIONISM ȘI ANTIREVIZIONISM.

(Rezumat)

E titlul conferinței ținută de d-l profesor *Constantin Rudneanu*, în cadrul Ligii Antirevizioniste din Caransebeș în 19 Ianuarie 1936, D-Sa își începe conferința caracterizând secolul al XIX-lea ca „secolul creator al naționalităților”. Tendința de a se crea state naționale, triumful principiului național accentuat și de revoluția din 1848, n'a putut ca să ajungă la rezultatul definitiv.

Războiul mondial început în 1914—1918 a zguduit adânc omenirea, a schimbat cu totul harta Europei, formându-se noi state naționale, prăbușindu-se împărății mari.

Încă din 1915 se formase în Statele Unite o societate foarte influentă sub conducerea președintelui *Taft*, care-și propunea imediat după terminarea războiului să înființeze o ligă internațională, care pe baza relațiilor prietenești să mențină pacea și să evite războiul. La aceasta a aderat și profesorul *Thomas Woodrow Wilson*, care a ținut seamă în tratatul dela Versailles, despre cece se proiectase. Conferința de pace dela Paris, deschise ședința în ziua de 18 Ian. 1919, luând parte 27 națiuni. Președinte era ales *Clemenceau*, care a lucrat la început cu 10 reprezentanți, iar mai târziu au rămas patru: *Clemenceau*, *Wilson*, *Lloyd Georges*, *Orlando*. Discuțiile au fost multe și anevoioase. După multe negocieri s'a semnat **tratatul** dela *Versailles* (28 Iunie 1919). **Tratatul** dela *Versailles* are 440 de articole clasate în 15 părți, în primele 26 articole se afla **planul și rostul Societății Națiunilor**. Se expune **rostul și însemnătatea Societății Națiunilor**.

Deodată cu tratatul dela Versailles, se începe și **aspectul european al revizionismului, de natură publicistică**, cu privire la ștergerea articolului 231, care a fost semnat de Germania și, puterile centrale, sentința de condamnare prin care recunosc că sunt vinovate în cece privește începerea războiului mondial. Ofensiva germană se deslănțue prin aceea că Germania voește ca să șteargă articolul care o condamnă și în general tratatul dela Versailles. Aspectul revizionismului maghiar se începe cu tratatul dela *Trianon* (4 Iunie 1920). Articolul 45 din acest tratat privește pe Români, întrucât Ungaria renunță la „toate drepturile și titlurile asupra teritoriilor locuite în majoritate de populațiuni cari aparțin altor naționalități decât cea maghiară...”

Ungurii în ziua semnării tratatului în parlamentul din Budapesta, jură să nu-l respecte,

de atunci lozinca „nem, nem, soha”. Se expune în linii largi întreaga propagandă pe care o desfășoară Ungaria și'n deosebi guvernul lui **Gömbös**, în străinătate, în centrele europene: Viena, Roma, Berlin, Londra și Paris.

Acțiunea revizionistă se bazează și pe interpretarea judicioasă a articolului 19 din pactul Societății Națiunilor:

„L'Assemblée peut, de temps à autre, inviter les Membres de Société à procéder à un nouvel examen des traités devenus inapplicables, ainsi que des situations internationales, dont le maintien pourrait mettre en péril la paix du monde” (N. Dombrowski-Ramsay: *La morale humaine et la Société de Nations*).

„Adunarea poate din timp în timp, să invite pe membrii Societății să procedeze la o nouă examinare a tratatelor devenite neaplicabile, ca și a situațiilor internaționale a căror menținere ar putea pune în pericol pacea lumii” (N. Dombrowski-Ramsay: *Morala umană și Societatea Națiunilor*). Acest articol e analizat pe larg și se arată toate obiecțiunile și discuțiunile antirevizioniștilor. Sunt expuse părerile oamenilor de drept internațional. Revizionismul maghiar e combătut cu privire la obiecțiunea ce-o ridică Ungurii asupra declarațiunilor de fidelitate ale fruntașilor politici și ai capilor bisericesci din Ardeal și Banat, din timpul războiului mondial. Se cetește declarațiunile minorităților din Transilvania, *ale Sașilor din 8 Ian. 1919 dela Medias și ale Șvabilor din Banat (10 Aug. 1919)*. Este expus procesul politic al Ungariei judecat la conferința de pace și se arată imensul material ce l-au pregătit prin specialiștii lor — **rezultatul** a fost **tratatul dela Trianon**.

Argumentele istorice, mai bine zis erorile istorice, geografice și sociale ale Ungurilor sunt rediate pe larg, mai ales declarațiunile contelui Bethlen sunt analizate și combătute. La sfârșitul conferinței, se expun ideile lui *Franz Ekhärd* care în 1933 în istoria sa, recunoaște că tratatul dela Trianon, este tocmai cece Ungurii au putut ca să ocupe, când s'au așezat aici. Presa maghiară l-a insultat pe istoricul dela Budapesta; însfârșit declarațiile contelui Paul Teleki sunt categorice: „Noi Ungurii credem că toată lumea se învârtește în jurul nostru. Credem că dacă trimitem în străinătate cărți și broșuri de propagandă, toți se vor ocupa numai de problemele ungurești. Opinia publică maghiară trebuie să ajungă însfârșit la convingerea că streinătatea se interesează prea puțin de Ungaria. Pe de altă parte, Ungaria se interesează prea puțin de Maghiarii din America”.

La urmă contele Teleki a declarat, că Un-

garia trebuie să renunțe la orice speranță în legătură cu problema revizuirii. Ungaria este numai o părticică din Europa. Numai în cadrul unei revizuirii generale s'ar putea vorbi despre o revizuire dorită de Ungaria, dar și în această privință speranțele sunt aproape nule.

D-l prof. C. Rudneanu elogiază figura măreață a d-lui *Stelian Popescu*, președintele Ligii Antirevizioniste și directorul ziarului „Universul” și pe d-l prof. Dr. *Ioan Lupăș*, președintele Ligii Antirevizioniste din Ardeal și Banat, D. Sa fiind cel mai bine pregătit istoric cu privire la chestiunile antirevizioniste. Se face apel la solidaritate și la conștiința națională, atunci când e vorba de marile probleme naționale ale României!

Raportor

Săptămâna.

„Unul din ei, când s'a văzut vindecat s'a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. S'a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, și l-a mulțămît. Era Samaritean“.

Luca cap. 17, v. 15—16.

În cursul săptămânii am prăznuit praznicul național de 24 Ianuarie. Se repetează — aniversarea Unirii Principatelor dela 1859 — a 77-a oară. Valuri de entusiasm, freamăt de bucurie, râuri de cerneală și ropote de vorbe.

Atât.

Nu suntem dintre cei pesimiști. Totdeauna ne-am alimentat de un optimism sănătos. Dar dela o vreme, parcă e prea mult ceea ce se petrece în jurul nostru.

Tocmai în săptămâna praznicului Unirii Principatelor se dezlănțue momentele critice ale scandalurilor: „Cagero” și „asasinatul artistei Tita Cristescu“. Rămâne localizată pe un locșor modest, aniversarea 77-a dela Unirea cea dintâi, în paginile ziarelor, iar cele două „cazuri” se impun ca o cangrenă eliminată de un organism, în fruntea atenției publice.

Peripețiile senzaționalei asasinări a „artistei” sunt urmărite cu multă înfrigurare. Cetitorii „opinie publice” gustă cu toată savoarea, gama tuturor murdăriilor mondene. Lumea în general este mai mult frământată de fantezia cutărui ziarist, decât de multele bucurii și nevoi ale evoluției noastre naționale.

În loc de întrebarea ploasă despre un Cuza Vodă, Kogălniceanu, Rosetti și atâția precursori ai marelui Unirii, dorim să aflăm numele asasinului,

sau câtă morfină a consumat epava societății mondene, Tita Cristescu.

Dar întorcând o foaie, te lovești de alt senzațional: „Cagero“.

Dansul miliardelor de astădată defilează cu iuțeală uluitoare. Se gustă în toată intensitatea cifra „miliard” și impune această oribilă cifră, măcar că sugrumă.

Tita Cristescu înmormântată fără preot — fiindcă doctrina „*tovarășilor*” nu admit asemenea „*inutilități*” — și E. Grosz, cel mai fantastic excroc în fața căruia un Stawisky s'ar închina, formează duetul atât de disonant și strident, în săptămâna preamăririi lui Cuza Vodă și tuturor marilor și anonimilor sfinți ai Neamului.

*

În fața celor trei evenimente reținute din săptămână, te oprești un moment în fața sfintei Evanghelii dela Luca cap. 17, vers 12—19 (cea din Dumineca 31-a).

„*Iisus mergea spre Ierusalim, și a trecut prin Samaria și Galileia. Pe când intra într'un sat, l-au întâmpinat zece leproși. Ei au stătut departe, și-au ridicat glasul și au strigat: Iisuse, Învățătorule, ai milă de noi*“.

Cine ar putea să descifreze inima celor zece leproși aruncați de soarte în pustiul amar al singurătății?

Un Shakespeare în Hamlet a văzut durerea fiului, a analizat un omenesc la un moment dat și singuratic. Un Rafael și Michel Angelo au prins un divin după concepție universală, dar totuși limitat la o acțiune a subconștientului.

Sfântul evanghelist Luca, a prins un „eveniment” ce totdeauna și în toate împrejurările vieții formează cea mai dovedită actualitate: *la individ ca și la popoare*.

Să ne închipuim „națiunea totul” națiunea noastră dominantă ortodoxă-românească, în clipele sale de **lepros**. Înaintașii noștri — cei dela 1859 ca și cei din 1918 — în frunte cu arhipăstorii lor, de câte ori nu și-au ridicat glasul strigând către Domnul: „*Iisuse, Învățătorule ai milă de noi*“.

E de ajuns să răsfoim istoria sângeroasă, plină de umilință și jertfe a sfintei noastre biserici naționale și a neamului românesc, și se întrezărește în fiecare pagină o strigare de nădejde: „*Iisuse, Învățătorule, ai milă de noi*“.

Iar după ce Domnul și-a revărsat mila Sa' peste poporul Său, atât de „lepros” odinioară, curățindu-l, a venit un Vasilescu, un Nacht, un Grosz, Tita Cristescu, să ne „*distreze*” atențiunea,

dela cea mai elementară datorie, de a merge în făcașul Domnului să-i mulțumim pentru bine-facerile sale.

Nu s'a aflat între noi — în proporția numărului nostru — nici măcar Samariteanul care să fie mișcat în suflet, să se întoarcă la El, să-l aducă mulțumirea. *Aducem o mulțumire „protocolară”, nu una din inimă.*

Nu domnul este în cea mai scumpă a noastră atențiune, ci Gorsz excrocul și Tita destrăbălata.

*

În săptămâna celor trei „evenimente” de mai sus, am în mână cartea: **„Zece porunci”** a lui Dr. *Tugomir Tóth* (tradusă de ppresb. E. Tatar, Diciosânmartin, 1936). Se descrie o întâmplare publicată în „*La Croix*” din Paris, petrecută între preotul Pierre L'Ermite parohul unei biserici din Paris și o enoriașă din înalta societate.

„Madam cutare, întâlnește pe paroh pe stradă și-i arată un convoi de autobuse pline de copii cu steaguri și berete roșii. Copiii comuniștilor.

Grozav! — strigă doamna. Ce spectacol urât!

Preotul răspunde liniștit:

Madame, în sfârșit, ce vedem acum a lucru foarte logic.

Ce? Logic? — se miră doamna.

Apoi, da. Foarte logic. Dacă nu este Dumnezeu, nici viață viitoare, nici bine și rău, atunci într'adevăr comuniștii au dreptul să sfideze societatea burgheză.

Dar este Dumnezeu! — răspunde doamna enervată.

Da Doamnă? Eu nici odată nu v-am văzut la biserică!

Eu am religia mea proprie și Dumnezeul meu. Așa e mai comod — răspunde doamna.

Așa?! Deci D-Ta și semenii D-Tale cu asemenea credințe, sunteți vinovați de ceace se vede. Dacă fiecare își croește o religie și un Dumnezeu după interese și comoditate, cum putem cere semenului — comunist — să respecte — să — zicem inelul Dv. — geanta Dv. ori — viața Dv.? Doamnă! Este un Dumnezeu unic, o religie și învățătură unică și toți fără deosebire suntem răspunzători de ceace facem, dar și mulțumitori pentru ceace ni-se face”.

Tita Cristescu, — E. Grosz, — Vasilescu, — Nacht etc. etc. ...

Unde este samariteanul ce s'a întors din cale — văzându-se vindecat — să aducă mulțumire Domnului?

Pr. Traian Constantin.

Roagă-te lui Dumnezeu dar și muncește cu stăruință!

Sfătueli cu creștinul dela sate.

De preotul Sinesiu Bistoreanu.

El, profesorul pensionat, îmbătrânise de-a binelea. De dragul profesiei sale, adâncindu-se în tainele cărții, rămăsese holteiu tomnatic, nu se însurase; dar dela o vreme îi slăbise vederea și de voie, de nevoie, e silit să mai rărească cu cetitul, și pricina aceasta îl îmbătrânise.

Se gândea el adesea, că i-ar prinde bine o consoată, care ar mai da prilej de gălceavă, ori un băiat meșter de plăsmuit lipsa de bani, numită și criză; dar așa singur în lume, cam proastă rânduială.

Și fiindcă era în dimineața unei zile de vară și soarele binefăcător risipise ceața ce apăsa valea aretului, așa că primise o vopseală aurie, iar cerul senin promitea o zi caldă și coama colnicei împădurite îmbia umbra răcoritoare, chiar razele soarelui dădeau pădurii o înălțare de lumină aurie, carea apoi se rotunja în chipul unei flințe vii, bătrânul profesor părește odăita singuratică și — gârbov de spate — păsește încetișor pe drumul ce ducea spre țarina orașelului.

Bărbăteasca sa hotărire, de a părăsi o leacă odăita și cărțile, i se răsplătește, căci ochiul său obosit primește nutrimânt de sănătate la vederea acestei priveliști mărețe a firii.

Țarina înfățișa darul cel dumnezeesc iar plugarul era în așteptarea unui rod îmbelșugat. Era o desfătare a ochiului privind cucuruzul verde-negricios, secara, orzul și grâul își luaseră găteala gălbue așteptând secerătorii, iar neștiutorul pitpalac pășea voios cu odraslele sale, fără să ghicească măcar că acuș o să-și părăsească locuința.

Greerușii țărăiau prin livezi, rânduncelele — ciripind vesele — despicau aerul; iar bolta cerului primise înfățișarea ademenitoare de un senin albastru.

Și el, bătrânul profesor, par'că întinerise privind cu nesaț această priveliște de dar ceresc.

Întâlnea el și câte o droaie de copii ce păstoriau vitele, și femei grăbite să sosească în satul lor, că făcuseră o alergătură până în oraș cu lapte, unt și ouă. Auzia ei și râset vesel, strigăt și chiot și vorbe zgomotoase; dar mai plăcut îl atingeaa acel vesel cântec al coasei atinse de crucea cosașului.

Privea aiurit spre moșneagul ce cosia la întrecere cu junele de alătura și pe bătrâna care pe îndelete răsfira iarba de pe brazdă, iar

în livada învecinată neveste și fete zoriau cu greblatul ori că ridicau porșori, pe când niște copilași îndârjiau un cățeluș.

Oprindu-se din mers își zicea cu mirare: Uite ce putere mai stă și'n moșneagul de alături, apoi nedumerit îl agrăește:

„Cât ești de bătrân, prietene?”

Bătrânul oprindu-se cu cositul, își scoase luleaua din gură și cu multă bunăcuviință îi răspunde: „Ce să zic, iac' aproape optzeci de anișori; dar dumneata, Domnule?”

„Hm, cât crezi că aș avea?”

„Aș da cu socoteală că îi cu ceva mai bun decât mine!”

„N'ai nimerit-o! Zi c'aș avea de-abia șasă zeci de ani.”

„P-tii! Glumești Domnule? Eu te credeam că de mult îi fi bunic!”

„De așa ceva nici să pomeniști!”

Bătrânul cosăș răzimându-și coasa o șterse c'un smoc de iarbă și privind a milă la domnul din marginea drumului, zice: „Așa dară n'ai pe nimeni, nici feciori și nici nepoți?”

„Nimic din toate acestea.”

„Și nu te îngrozește o astfel de viață?”

Profesorul, iar'aș pierde rostul, urmează: „Mai sunt ele și alte îndeletniciri în lume.”

„Se prea poate. Dar vezi domnia-ta, omul ajuns la bătrânețe îi neputincios, ștatunci se cam schimbă treaba. Am îmbătrânit și ca un nebun am alergat ca într' un cerc, ... și acum să nu știu de rostul muncii mele? Și eu aveam doi feciori. Cel dintâi a pierit prin munții Carpați, iar într'un spital din țara austriacă s'a stins celalalt, că așa cerea nemilosul războiu. Și ce era să fac? Să n'am lumină la cap? Nici pomenire de zile mari să mi se facă? La așa ceva nu mă învoesc odată cu capul! Mi-am luat copil de suflet pe băiatul ăsta, e un fin al meu, și p'acea vreme era de vr'o opt ani. Acum mi's liniștit cu gândul, că știu pentru ce muncesc.”

Îngândurat stătea bătrânul cărturar și privea cu admirare pe moșneagul cosăș, care netezia coasa și lucra în rând cu flacăul. Și își zicea: „Bătrânul acesta muncește pentru sânge străin, dar acesta-i adevăratul rost al lumii: să ne rugăm lui Dumnezeu, dar să și muncim mereu, că brațele ne sunt date ca să mișcăm cu ele, aceasta ne este datoria și avem s'o urmăm cu stăruință.

Comoara cea mai prețuită a noastră e viața și munca.

Omul întreg la minte s'o știe că munca e unicul său său noroc, iar de mai are parte și de iubire, un astfel de om are îndoit noroc.”

(Urmează)

ȘTIRI

Personale. Prea Sfințitul Părinte Episcop a luat parte zilele acestea la înmormântarea cu funeralii naționale a regretatului episcop Roman Ciorogariu, săvârșită Joi în 23 Ianuarie a. c. Despre această înmormântare vom publica o dare de seamă în numărul nostru viitor.

Sărbătoarea Unirii Principatelor, 24 Ianuarie, s'a sărbătorit și în orașul nostru. Școalele toate au ținut serbări, iar la biserici s'au oficiat slujbe de mulțumită. La orele 11 s'a făcut doxologie la biserica noastră catedrală în prezența autorităților civile și militare.

În numele Ligii Antirevizioniste Române, secția Caransebeș și a șoc. „Astra” a vorbit dl profesor C. Rudneanu.

A murit regele George V al Angliei. În zorii zilei de 20 Ianuarie s'a stins din viață, în palatul său din Sadringham acela care a fost Regele George V al Angliei, stăpânul Mării Britanii. După o răceală contractată la o călărie miercurea trecută, regele a căzut la pat, iar în 5 zile și-a dat obștescul sfârșit. Marele rege moare în vrâstă de 71 ani, deplâns de poporul său căruia i-a fost ca un adevărat părinte și pe care în marele război l-a dus la glorie. A fost un mare prieten al poporului român, care îl deplânge.... Fiul său, prințul de Wales, va ocupa tronul Angliei sub numele de Eduard al VIII-a.

Ajutorarea instituțiilor religioase. La Banca Națională s'a discutat în săptămâna trecută chestiunea băncilor noastre între dl Ministru de finanțe și guvernatorul Băncii Naționale. În comuniatul dat se spune, că s'a hotărât adaptarea „unor serii de măsuri necesare ajutorării instituțiilor religioase, cari au avut de suferit pe urma conversiunii”.

„Frația Ortodoxă Română.” Consiliul eparhial al F. O. R-ului s'a întrunit Sâmbătă în 18 Ianuarie 1936 în ședință, la care au luat parte domnii Dr. Cornel Corneanu președinte, consilierii epărhiali Aurel Moaca, Dimitrie Sgăvărdia, Nicolae Cornean, Ing. Petru Fotoc, Dr. Dimitrie Novacescu, Gheorghe Neamțu, Matei Armaș, Romulus Ciric, Pavel Jumanca, Dimitrie Jianu, Const. Vladu, Petru Toma etc. S'a luat la cunoștință gestiunea anului 1935, socotelile privitor la monumentul episcopului Ioan Popasu și s'au exprimat mulțumiri conducerii pentru activitatea desfășurată, în anul expirat. Pentru viitor s'au fixat cadrele de activitate ale cercurilor protopopești, s'au decretat că cercuri, independente comunele bisricești aparținătoare plășilor Bozovici și Teregova, cu organizarea cărora s'au concretizat dnii Ing. Petru Fotoc și Dr. Cornel Corneanu, iar cu reorganizarea plășii Orșova dl Ing. Ștefan Bornuz. S'a hotărât înființarea unui cor de propagandă al F. O. R-ului, cond. de prof. C. Vladu dovedit pentru misiunile asociațiunii indispensabil și s'a hotărât tipărirea în broșură a conferinței dlui prof. univ. Mihail Manoilescu: „Ortodoxia și ideea națională”, ținută la congresul F. O. R-ului din 6 Octomvrie 1935, apoi conferința „Crestinismul ca forță socială” a dlui Petru Toma și cuvântările rostite în numele F. O. R-ului ale dlui președinte Dr. Cornel Corneanu. F. O. R-ul a mai decis, să intervină la primăria Caransebeșului să poarte numele fericitilor ierarhi Dr. Iosif Traian Badescu și Filaret Musta. Va interveni, în acest senz

și la conducerea celorlalte orașe bănățene, indicându-le pe marii noștri precursori în via Domnului, cari au binemeritat să li-se veșnicească amintirea.

Consiliul de administrație al „Uzinelor de Fier și Domeniilor din Reșița” aduce la cunoștință, că plata dividendului pe anul 1934 se va face cu începere dela 27 Ianuarie 1936. Se achită cuponul Nr. 11 al titlurilor definitive, plătindu-se un dividend neto de lei 25 de fiecare acțiune și lei 1 drept dobândă de întârziere, adică în total lei 26 de fiecare acțiune. Aviz comunelor bisericesti, cari posed acțiuni dela „Reșița”.

Evangeliiile învierii dela 5 Ianuarie 1936 până la 1 Iulie 1936 se vor citi în ordinea următoare: Duminică, 5 Ianuarie a 10-a, 12 Ianuarie a 11-a, 19 Ianuarie a 1-a, 26 Ianuarie a 2-a, 2 Febr. a 3-a, 9 Febr. a 4-a, 16 Febr. a 5-a, 23 Febr. a 6-a, 1 Martie a 7-a, 8 Martie a 8-a, 15 Martie a 9-a, 22 Martie a 10-a, 29 Martie a 11-a, la Florii: „In vremea aceea, când s'a apropiat Iisus de Ierusalim (Mat. 21, 1—11, 15—17). Sf. Paști: Iar Sâmbătă târziu (Mat. 28, 1—15), Duminică în 19 Aprilie (a Tomei) ev. înv. 1-a, 26 Aprilie a 4-a, 3 Maiu a 5-a, 10 Maiu a 7-a, 17 Maiu a 8-a, 24 Maiu a 10-a, 31 Maiu: Ioan 20, 19—23, 7 Iunie a 1-a, 14 Iunie a 2-a, 21 Iunie a 3-a și 28 Iunie a 4-a.

Conferințele Ligii Antirevizioniste Române — Secția Caransebeș, inaugurate la 1 Decembrie 1935 și-au reluat firul duminică în 14 Ianuarie de aci, duminicile următoare. Conferința profesorului Constantin Rudneanu, binereușită „revizionism și antirevizionism” o publicăm în rezumat. Au dat concurs: muzica militară a garnizoanei și corul liceului de sub conducerea inimosului profesor Dimitrie Cusma.

Notă oficială.

Nr 537 Sc. 1936.

Îndrumăm Prea Onoratele Oficii protopresbiterale și Onoratele Oficii parohiale cari dispun de buget, să aboneze revista „Misionarul” din Chișinău.

Revista publică studii cu conținut misionar, făcând multă ușurătate și dând orientări preotului-păstor în această grea misiune a sa. Apare de 7 ani fiind susținută numai cu jertfele grele ale Basarabenilor cari astăzi sunt în impasul de a nu mai putea să continue luptă începută fără un concurs al tuturor.

Doritorii să se însinue la secția culturală până la 15 Februarie 1936.

Caransebeș în 17 Ianuarie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

Convocare.

Domnii și Doamnele, membri ai Societății Naționale de Cruce Roșie a României, filiala Caransebeș, sunt invitați a lua parte la

Adunarea Generală

care se va ține în cancelăria direcțiunii Gimna-

ziului de fete din Caransebeș în 2. Februarie 1936 la orele 4 p. m., iar dacă la aceea dată nu se vor întruni membri în număr reglementar, a doua adunare generală se va ține fără considerare la numărul membrilor prezenți, în 9 Februarie 1936 la aceeași oră.

Ordinea de zi:

1. Raportul comitetului despre activitatea din 1935.
2. Verificarea și aprobarea gestiunii din 1935.
3. Alegerea comitetului și cenzorilor pe o perioadă de 4 ani.

4. Eventuale propuneri.

Caransebeș, la 16 Ianuarie 1936.

E. Neamțu

Președintă.

M. Boldea

Secretară.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 1936/1935 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Martin Velescu domiciliat în Verendin contra urmăritului Gheorghe Trebuian Nr. 111 domiciliat în Verendin la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea LX din 1881, asupra porțiunii de 1/2 parte din imobilele înscrise în c. f. a comunei Verendin din circumscripția judecătoreiei Teregova Nr. coalei 1551 Intravilan 39 stp. în preț de strigare 2000 Lei. Nr. top. 32 Orșlage 242 stp. grădină 5000 Lei pentru încasarea creanței de 1200 Lei cap. interese de 13% dela 13 Sept. 1930 spese de proces și de executare 560 Lei fixate până acuni spese de 200 Lei fixate acum. Pentru cererea de licitație precum și pentru încasarea creanței de 5800 Lei cap. și acc. Băncii Pârvovana și 4150 Lei a Băncii Craina.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **5 Iuna Februarie anul 1936 ora 11** în casa comunală a comunei Verendin.

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de 75% din prețul strigării (art. 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoreesc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. LX. 1881 ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției; și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI. 1908).

3. Fiscul, creditorii, ipotecari și privilegiați nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitațiuni.

În cazul când licitantul, în baza legii, perde garanția, licitantul scutit de darea garanției este dator să depună în depozit judecătoreesc suma corespunzătoare garanției, în termen de 8 zile dela primirea somațiunei secției c. f. (art. 21 XLI. 1908, art. 15 XV. 1911).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu-

mai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare. Cei scutiți de garanție (art. 25 legea XLI 1908).

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 8% din ziua lichidării, în trei rate egale la perceptoratul Teregova casierie pentru depozitele judiciare și anume: prima rată în 30 zile, a doua în 60 zile cea de a treia în 90 zile, socotite dela data când licitația a rămas definitivă. (Garanția se va socoti în ultima rată (art. 147 punct f. art. 150 legea LX 1882).

6. Cumpărătorul este dator să plătească dările imobilului scadente după ziua licitațiunii, taxa de transcriere precum și taxa port.

7. Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se face vre-o reclamațiune sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se face supra ofertă, instanța c. f. va elibera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat (art. 180 legea LX 1881 și art. 27 XLI 1908).

8. Instanța c. f. va ordona din oficiu întabularea dreptului de paupertate asupra imobilului pe numele cumpărătorului dacă licitația a rămas definitivă și dacă cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare (art. 182 legea LX 1881).

9. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație pierde garanția iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile socotite dela înmânarea somațiunei dată de c. f. să depoziteze judecătorește suma garanției (art. 21 XLI 1908 apoi la cererea oricărei părți instanța c. f. va ordona o nouă licitație (art. 185 LX 1881).

Condițiunile de licitație se pot vedea în orelle de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Verendin.

Data în Teregova la 29 Noemvrie 1935.

Jud. **I. O. Bubeneș** m. p. dir. c. f. **Bica** m. p.

Pentru conformitate: **Ioan Bica** dir. c. f.

Judecătoria rurală Teregova secția c. f.

Nr. 1912/1935 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorea Sofia Constantin domiciliată în Teregova contra urmăritului Mihai Hurduzeu domiciliat în Teregova 616, la cererea urmăritorului judecătoria ordonă: licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881, asupra (porțiunei de 1/2 din imobilul) înscris în c. f. a comunei Teregova, din circumscripția judecătoriei c. f. porțiunea de sub B. 13 Nr. 1199, porțiunea de sub B. 13 a urmăritului din imobilul Intravilan de 170 stp. în preț de strigare de 2000 lei. Pentru încasarea creanței de 4800 lei, capital, interese de 7% dela 30 August 1934 spese de proces și executare de 1895 lei, fixate până acum, spese de 479 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **4 Februarie 1936 ora 9** la casa comunala a comunei Teregova.

În baza art. 150 LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de 75% din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delagatul judecătoresc. Drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. (Fiscul) erariul cât și creditorii, ipotecari și privilegiați nu sunt datori să depună garanție în calitate de licitanți.

În cazul când licitantul, în baza legii, pierde garanția, licitantul scutit de darca garanției, este dator să depună în depozit judecătoresc suma corespunzătoare garanției, în termen de 8 zile dela primirea somațiunii secției c. f. (art. 21 XLI 1908, art. 15 XV 1911).

4. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Cei scutiți de garanție nu sunt datori să depună suma corespunzătoare complectării garanției. (art. 25 legea XLI 1908).

5. Cumpărătorul e dator să plătească prețul împreună cu interesele de 8% din ziua licitării, în trei rate egale la perceptoratul Teregova casieriei pentru depozitele judiciare și anume: prima rată în 30 zile, a doua în 60 zile, cea de a treia în 90 zile, socotite dela data când licitația a rămas definitivă. (Garanția se va socoti în ultima rată (art. 147 punct f. art. 150 legea LX 1882).

6. Cumpărătorul este dator, să plătească dările imobilului scadente după ziua licitațiunii, taxa de transcriere precum și 2% conform Reg. Port.

7. Dacă în 8 zile dela ziua licitațiunii nu se face vre-o reclamațiune, sau dacă în decurs de 15 zile dela aceeași dată nu se face supraofertă, instanța c. f. va libera cumpărătorului un certificat de cumpărare în baza căruia cumpărătorul poate lua în posesie imobilul cumpărat (art. 180 legea LX 1881 și art. 27 XLI 1908).

8. Instanța cărții funduare va ordona, din oficiu, întabularea dreptului de proprietate asupra imobilului pe numele cumpărătorului, deci licitația a rămas definitivă și dacă cumpărătorul a îndeplinit condițiunile de licitație, în special dacă a plătit întreg prețul de cumpărare (art. 182 legea LX 1881).

9. Dacă cumpărătorul nu îndeplinește în termenul fixat condițiunile de licitație, pierde garanția, iar licitantul scutit de garanție este dator ca în 8 zile, socotite dela înmânarea somațiunei dată de c. f. să depoziteze Judecătorește suma garanției (art. 21 XLI 1908), apoi la cererea oricărei părți, instanța c. f. va ordona o nouă licitație (art. 185 LX 1881).

Condițiunile de licitație se pot vedea în orelle de birou la instanța c. f. Teregova și în primăria comunei Teregova (art. 147 punct g. LX 1881).

Data în Teregova la 25 Noemvrie 1935.

Jud. **I. O. Bubeneș** m. p. dir. c. f. **I. Bica** m. p.

Pentru conformitate: dir. c. f. **Bica** m. p.